

stemmigt af alle Kommunalbestyrelsens Partier. Baade de Konservative, Socialdemokraterne og den ene Radikale har været enige og vedtaget dette som et Kompromis, der kunde tilfredsstillende Lejerne, og som Husejerne fra deres Side kunde acceptere. Det synes mig, at den Udvikling, der har fundet Sted paa Frederiksberg, i ikke ringe Grad taler for, at der her er naaet et Resultat, der kunde være brugeligt.

Indenrigsministeren (Rode): Den Forklaring af Ændringen i den bestaaende Lovs § 5, som det ærede Medlem gav, kommer mig overraskende, men jeg skal udtale, at det viser sig, at den Karakteristik, jeg gav af den stigende Forstaaelse af dette Forhold, yderligere bekræftes ved denne Udtalelse. Det, der skal skønnes over, er, om Lejerens Samtykke er givet under saadanne Omstændigheder, at han har handlet „under stærkt Tryk“. Det vil være meget vanskeligt af den Sætningskonstruktion, der forefindes, at forstaa det anderledes end, som om det var et stærkt Tryk fra den Person, der er i Stand til at øve Tryk. Men i det Øjeblik, det ærede Medlem kommer bort fra dette Forhold, der oprindeligt var det eneste, hvorunder de Konservative vilde erkende, at Samtykket skulde fjernes, nemlig Tvang fra Ejerens Side, og gaar over til at sige, at det ogsaa kan være Tvang fra Situationen, Frygt for, hvorledes Forholdene kan udvikle sig, er de ærede Medlemmer saa nær ved den Opfattelse, der gøres gældende fra min Side, fra mine Meningsfællers Side og Nævnenes Side, at jeg maa sætte de stærkeste Forventninger til, at det vil lykkes, naar Huslejeloven endelig revideres, at komme til fuld Enighed om Forholdet.

Med Hensyn til selve det foreliggende Lovforslag sagde det ærede Medlem, at naar jeg mente, at Nævnene ikke vilde kunne trænge ind til den skjulte Grund, fordi den officielle Grund til Opsigelsen dækkede saa kunstfærdigt derover, kunde han ikke tro derpaa; han vilde netop mene, at Nævnene kunde trænge ind til den skjulte Grund. Ja, vi har altsaa hver vor Mening; men min Mening støtter sig til Nævnenes Udtalelse om, at de ikke vil kunne trænge ind til den skjulte Grund,

og det maa dog bestyrke mig i, at min Opfattelse er den rigtige. Naar det ærede Medlem nu saa stærkt pointerede det, som utvivlsomt er rigtigt, at det er Nævnenes redelige Skøn, der skal være det afgørende, hvorfor vil han saa ikke lade dette redelige Skøn komme til at udvikle sig ganske frit og uhindret af en Indskrænkning, der efter Nævnenes egen Udtalelse maaske vil forhindre deres redelige Skøn i at forme sig, som de maatte ønske det. Det redelige Skøn om Opsigelsens Billighed vil jo bl. a. ogsaa, hvis det er et fuldt loyalt Krav fra Ejerens Side om at tage en Bolig i egen Ejendom til Brug, kunne medføre, at Nævnet anerkender en saadan Opsigelsesgrund. Men bag denne Trang hos Ejerne til at forlange selv at komme til at bo i deres Ejendom kan der for Tiden skjule sig en Art Ejendomsjobberi, og naar Ejendomme opkøbes, vil meget kunne dækkes under saadanne Krav som det, det ærede Medlem her har nævnt. Men just idet det ærede Medlem stiller sig paa det redelige Skøns Grundlag, tror jeg, vi trygt alle sammen kan overlade til Nævnenes Skøn at træffe Afgørelsen i disse Sager, og jeg anbefaler derfor paa ny at blive ved Flertallets Affattelse.

Godskesen: Den højtærede Minister fandt, at det var forbavsende, at jeg nu mente, at Udtrykket „stærkt Tryk“ ogsaa skulde kunne komme i Betragtning, naar det ikke var udøvet fra Ejerens Side. Jeg forstaaer ikke ret denne Forbavsel. Naar der staaer „stærkt Tryk“ uden nogen Tilføjelse, synes jeg ogsaa, at Omstændighedernes Tryk kan komme i Betragtning. Men aldeles utvivlsomt er det, at naar der tidligere har staaet „utilbørlig Tvang fra Ejerens Side“, og man ikke omskriver dette til „stærkt Tryk fra Ejerens Side“, men ogsaa stryger Ordene „fra Ejerens Side“, saa vil enhver Domstol og enhver Myndighed, der har med Loven at gøre, sige, at det maa have en Mening, at man stryger disse Ord „fra Ejerens Side“, og det kan da ikke være anden, end at „stærkt Tryk“ skal ogsaa komme i Betragtning, hvis det er Omstændighedernes Tryk. Men det vil ikke sige, som det forekommer mig, at den højtærede Minister forudsatte, at der slet intet skal kræves fra Ejerens Side, for at